

MELDURIN

Nólsoyingar droyma enn um svimjihyl

– At savna pening inn til svimjihylin hevur víst seg at vera ein torfør uppgáva, tí hylurin er ov dýrur í mun til tað, vit megna at savna saman. Men ætlanin er avgjørt ikki slept. Tað sigur Unn Sørinardóttir, forkvinna í stuðulsnevndini fyri svimjihyl í Nólsoy. Um vikuskiftið verður ovastevna í Nólsoy fyri 20. ferð

Rannvá G. Fossaberg

Hetta vikuskiftið fer ein rúgva av fólki til Nólsoyar á ovastevnu, sum í ár kann hátíðarhalda tey 20 árin, stevnan hevur á baki. Ovastevna hevur verið støðugt vaksandi, og seinastu árin hava útvið 5000 stevnugestir ferðast um Nólsoyarfjørð fyri at taka lut í stevnu.

Hóast endamálið við stevnuni framvegis er tað sama sum fyri 20 árum síðani, og nógv fólk kemur á stevnuna, so hava nólsoyingar enn ikki fingið ein svimjihyl í bygdina.

– Vit skipa framvegis fyri stevnuni við tí fyri eyga, at savna pengar til svimjihylin. Eingin ivi um tað. Men stevnan er blivin dýrari og dýrari, vit hava keypt ymiskt til stevnuna, og tí leypur lítið av peningi av, sum vit kunnu brúka til svimjihylin, sigur Unn Sørinardóttir, sum hevur sitið í stuðulsnevndini síðani 2007.

Hon vísir á, at nólsoyingar droyma framvegis um

svimjihylin, men sjálv ivast hon í, um og nær hylurin kemur.

– Í mínum høvdi er ætlanin við svimjihylinum ikki heilt realistisk, tí eg ivist í, um vit nakrantíð røkka tí peningaupphæddini, sum krevst fyri at gera hylin. Skal hylurin gerast realitetur, mugu vit skipa fyri fleiri tiltøkum, sum geva nógvar pengar, og tað hava vit ikki móguleika fyri, sum nú er, sigur Unn Sørinardóttir.

Altíð verið ein success

Fyrsta ovastevnan bleiv hildin í 1994. Stevnan var ikki eins stór og væl fyrireið, sum hon er í dag, men hon hilnaðist væl.

– Tað var alt meira sponstant tá, og hóast talan var um eina lítla stevnu, lokkaði hon nógv fólk út til Nólsoyar. Eg haldi meg kunna siga, at hon bleiv ein success alt fyri eitt og hevur verið tað líka síðani. Til fyrstu stevnuna var kabaret, dansur, og felagssangur, sum eisini hevur verið partur av ovastevnu hvørt ár síðani,

sigur Unn Sørinardóttir og heldur fram:

– Av tí at fyrsta stevnan gekk so væl, valdi nevndin at halda fram við at skipa fyri ovastevnu og stíla fyri tiltøkum av ymsum slag, tað vikuskiftið stevnan er, greiðir Unn Sørinardóttir frá.

Hon heldur, at nólsoyingum dámar væl, at oyggin fær veruliga innrás av stevnugestum tað eina vikuskiftið í august mánaði, tá ovastevna er.

– Sjálvandi er stevnan broytt øll hesi árin, tí hon er blivin so stór eftirhondini, men fyri okkum nólsoyingar, skal ovastevna altíð vera ein bygdastevna við til dømis tívoli, tombola og dansi.

Høvdu innsavnan í 80unum

Hóast fyrsta stevnan bleiv hildin í 1994, so fóru nólsoyingar undir at savna pengar til ein svimjihyl longu seinnu helvt av 80unum.

– Stutt eftir at Ovi doyði, bleiv ein nevnd mannað, sum skuldi fáa pengar til vega til svimjihylin. Tann nevndin

skipaði fyri nøkrum stórum tiltøkum og skipaði millum annað fyri stórdansi í Gundadalshøllini, sum gav rættliga fitt av pengum. Eisini sigldi Jóannes Andreasen í eini song til Hetlands, og pengarnir, sum komu inn, fóru somuleiðis til svimjihylin, fortelur Unn Sørinardóttir.

Í mai mánaði í 1999 kundu nólsoyingar loksins fara undir tað fyrsta arbeiðið við svimjihylinum. Ætlanin var tá at gera alt betongarbeiðið.

– Tað arbeiðið bleiv ongan tíð liðugt, tí pengar restaðu í. Nevndin hevði brúkt beint yvir hálvaaðru millión í 2000, og tá var als einki eftir, sigur Unn Sørinardóttir.

Hon vísir á, at hóast betongarbeiðið so at siga stendur í hálvum gekki, merkir tað ikki, at alt er farið fyri skeyti.

– Tað haldi eg ikki, mann kann siga. Støðan er bara tann, at í verandi løtu hava vit ikki pengar til at gera betongarbeiðið liðugt og annars arbeiða víðari við svimjihylinum.

